

fastsættelsesmetode. Dette er i overensstemmelse med den fælles EU-regulering af denne form for samtrafik.

2. For så vidt angår samtrafikproduktet tjenesteudbyderadgang (§ 40, stk. 3) og samhusning m.v. i tilknytning hertil (§40, stk. 4), vil der alene blive stillet krav om anvendelse af den i medfør af § 55 gennemførte prisregulering, hvis en udbyder har en stærk markedsposition på markedet for fastnet-tjenester, og i så fald alene, hvis Telestyrelsen træffer afgørelse om prisregulering, jf. også bemærkningerne til § 55, stk. 1, nr. 3. Dette udgør en lempelse i forhold til den gældende samtrafikregulering, som indebærer, at også mobilselskabernes udbud af tjenesteudbyderadgang bliver underlagt prisregulering, hvis disse selskaber har en stærk markedsposition på det samlede marked for fastnet- og mobilkommunikationstjenester. Hermed svarer reguleringen af dette samtrafikprodukt i forhold til mobilselskaberne til reguleringen af national roaming, som heller ikke vil blive underlagt prisregulering, jf. nedenfor. Se bemærkningerne til § 55 vedrørende valg af prisfastsættelsesmetode for så vidt angår tjenesteudbyderadgang.

Tilsvarende vil mobilselskaber ikke blive underlagt en prisregulering af nye samtrafikprodukter, der bliver omfattet af bestemmelserne i denne lov i medfør af § 39, stk. 2, medmindre det følger af EU-reguleringen, at dette skal ske.

Se bemærkningerne til § 55, stk. 1, nr. 2, for så vidt angår den nærmere anvendelse af bestemmelserne om eventuel prisregulering af tjenesteudbydaftaler.

3. Med hensyn til samtrafikproduktet leje af infrastrukturkapacitet vil dette blive underlagt prisregulering, men efter forskellige prisfastsættelsesmetoder for så vidt angår de enkelte underkategorier af produkter. National roaming vil ikke blive underlagt prisregulering. Der henvises til bemærkningerne til § 55 vedrørende valg af prisfastsættelsesmetode for leje af infrastrukturkapacitet.

Ændringer, i hvilke samtrafikprodukter og markedsaktører der underlægges prisregulering med sigte på gradvis tilbagetrækning af reguleringen, vil være et centralt punkt i den årlige netværksredegørelse og den opfølgende politiske drøftelse mellem parterne bag den politiske principaftale af 8. september 1999.

Såfremt samtrafikprodukter undtages fra prisreguleringen, vil det pågældende samtrafikprodukt samtidig også undtages fra kravet om udarbejdelse af standardtilbud. Det skal bemærkes, at bestemmelsen om standardtilbud i § 62 alene finder anvendelse på udbydere af offentlige telenet eller teletjenester, der har en stærk markedsposition. Parter omfattet af § 44 vil således ikke blive omfattet af denne bestemmelse på

trods af en forpligtelse til at levere samtrafik til omkostningsrelaterede priser. Med hensyn til de priser, som parter omfattet af § 44 skal give adgang til, vil disse blive fastsat gennem en tilpasset afvendelse af den i medfør af § 55 gennemførte regulering af de pågældende samtrafikprodukter. Telestyrelsen forudsættes at foretage denne tilpasning af priserne til sager omfattet af § 44. Tilpasningen forudsættes at ske som led i mæglingforløbet.

Til § 55

§§ 48, 55 og 58 gør tilsammen udtømmende op med, hvad der skal betales for samtrafik herunder for tilvejebringelse af samtrafik i forbindelse med indgåelse eller ændring af aftaler herom i de situationer, hvor en anmodende part påberåber sig, at denne ønsker samtrafik til den lov- og bekendtgørelsesregulerede pris.

§ 55 udgør en ændring i forhold til de gældende bestemmelser i samtrafikloven med tilhørende bekendtgørelse. For det første samles alle bestemmelser om mulige prisfastsættelsesmetoder i en bestemmelse, der vil blive nærmere udmøntet på bekendtgørelsesniveau, og for det andet strammes reguleringen af bedste praksis, således at der nu kan anvendes såvel en étlands metode og en tre-landes metode.

§ 55 angiver de forskellige prisfastsættelsesmetoder, der kan finde anvendelse på de forskellige samtrafikprodukter, og kapitel 18 regulerer anvendelse heraf i forhold til enkeltaftaler om samtrafik og i forhold til standardtilbud på samtrafik.

Til stk. 1

I denne bestemmelse oplystes de mulige prisfastsættelsesmetoder, der vil kunne finde anvendelse på samtrafikprodukter omfattet af §§ 39 og 40.

Disse metoder er: Modificerede historiske omkostnings metoder, bedste praksis metoderne, slutbrugerprisen korrigeret for sparede omkostninger og langsigtede gennemsnitlige differensomkostningers metode (LRAIC-metoden). For en beskrivelse af metoderne, se bemærkningerne til stk. 2-5.

Som det også fremgår af den politiske principaftale af 8. september 1999, er målet at anvende den langsigtede gennemsnitlige differensomkostningers metode (LRAIC-metoden) til beregning af samtrafikpriser, da denne metode stemmer bedst overens med prisfastsættelsen i et konkurrencepræget marked. Metoden gør det således muligt for de parter, der anmoder om samtrafik, at undgå at betale en merpris begrundet i f.eks. en tidligere monopoludbyders eventuelle ineffektive produktionsapparat. Af den politiske princip-